

دهم محرم الحرام یا روز عاشورا

در مورد عاشورا تاریخ بسا وقایع و رویداد های بزرگ را از هنگام خلقت بابا آدم «ج» تا واقعه کربلا در دل خود ثبت نموده که جوامع مختلف بشری دیدگاه ها و ارزش های خاصی را داشته و بر بنیاد آن علما و دانشمندان مختلف نیز بر پهلوها و جوانب مختلف آن مطالعات و تحقیقات انجام داده و آنرا از دیدگاه ها و زوایای مختلف و بر اساس اعتقاد و مقتضیات عصر و جامعه خویش بررسی و برجسته نموده اند که منحصیث منبع خوب آموزش و عبرت بدسترس ما قرار داده و بازگو مینماید.

بباید ببینیم ما افغانها که افغانیم و مسلمان و این دوهویت ملی ما را تشکیل میدهد و به حیث مسلمان همه ساله این روز تاریخی را زیر عنوان قیام و واقعه کربلا برگزار میکنیم، چه پیامی و چه درسی را در برابر ما گذاشته چرا آنرا تجلیل میکنم، چقدر ازین رویداد آموخته ایم و عبرت گرفته ایم؟ و یا تخطی و انحراف کرده ایم، چه اندازه روحیه پیام را متأثر ساخته ایم زیرا ما اینرا به سادگی درک می نماییم که نزاع و کشمکش ها و جدال ها همیشه بین طرفین حق و باطل در جریان است.

قیام رادمردان آزاده دشت کربلا برای جهان اسلام و مسلمانان نه تنها، بلکه برای جهان و بشریت میتواند درسی باشد بزرگ و آموزنده و فراموش ناشدنی. این درست هنگامی بوقوع می پیوندد که یکبار دیگر گرد و غبار لوث و انحراف و انحطاط و تاریک اندیشی بال هایش را بر فراز قلمرو راستی و درستی، بر عدالت و صداقت و شفافیت می گستراند. صداقت و محبت بوبکر، عدل و قسط و انصاف عمر، حلم و حیای عثمان و شجاعت و شهامت، ایثار و از خود گذری علی در راه تأمین، رفاه و آسایش انسانی جایش را به بیعدالتی و بیداد گری، خود خواهی و شرک، انحراف و گمراهی خالی میکرد و آن امارتی را که به فرمان خدا و بوسیله رسول برگزیده اش بنیان گذاشته شده بود که نی در داشت و نی حاجب و دربان و پاسبانی و در صدر آن خلیفه مسلمین خدمتگار و در خدمت خاص و عام بی ریا و بی مدعا قرار داشت و به داد، دادخواهان بی امتیاز و تبعیض رسیدگی میکرد و همه را در آنجا راه بود. آن مسند و آن جایگاه به کاخ و قصر بی روح و بی احساس تخته بند مبدل شده، وحشت و ظلمت جهالت بار در سایه ابلیس های چون یزید و یزیدیان بر امت اسلام چیره میگردد. هیچ مظلومی را در آنجا راه نبود، ناله ضجه در گلوی شان خفه میشد، فسق و فجور و فحشا، و ظلم و بیداد، بی انصافی و خودخواهی اوج میگرفت. اسلام و پیروانش در دو راه قرار گرفته بود، سلفی از تبار رسالت و دودمان وحی تحمل چنین وضعی را نداشت اجازه نداد که شیرازه آن نظام انسانی و اسلامی نجات بخش و زندگی ساز از هم بپاشد و امت واحد جد جلیل القدرش که به خون نیاکان و گذشته گانش تشکل و هستی یافته به انحراف و گمراهی، بیراهه و خرافات پرستی کشانیده شود.

از همین جا و بر همین مبنی بود که ندای حق علیه مظالم و بی عدالتی و بی نصافی، مفاسد، انحراف و گمراهی از حنجره نواسه پیامبر جلیل القدر اسلام بلند گردید و برق آسا طلسم ترس و وحشت و سکوت و سیل بینی «باش ببینیم چه میشه» را درهم شکست. با ایمان راسخ، صفا و صداقت حرف و عمل در را عقیده اش که از جد بزرگوار و پدرش آموخته و به ارث برده بود شمشیر از نیام کشیده و علم عدل و جهاد برافراشت و با نعره حق و حقانیت به پیشواز معرکه شتافت.

حسین این بزرگمرد ایثارگر و آگاه از رسالت و مسؤولیت به پیشگاه مردم، تاریخ که آگاهی بازتاب ایمان و مطلع عقیده و مظهر و نمایانگر میثاق و پابندی اش به خط و مکتب آسمانی بود، دعوت و بیعت یزید را در برابر حق و عدالت و آیین و نظام نجات بخش و زندگی ساز را ننگ و مردود میدانست با لحن مصمم و قاطع رد کرد و سر بکف نهاد اما سر تسلیم فرود نیاورد، آهنگ کربلا کرد و با هفتاد دو تن از یاران خویش مسلح با سلاح ایمان و عقیده برای تمثیل و تطبیق فرمان الهی وارد میدان معرکه حق و باطل گردیدند و با ایثار و جانبازی و ریختن خونهای پاک خویش باب مکتب جدید قیام و ایستادگی برضد ظلم و بیعدالتی، انحراف و گمراهی و فساد اجتماعی را بروی جهان اسلام کشودند.

دپانو شمیره: له ۱ تر 3

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادښت: دلېکنې د لېکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څېر و لولئ

خواننده عزیز! با وصف اینکه ما بخاطر ارجمنداری و یاد بود این واقعه المناک تاریخ اسلام و رزمندگان آن در راس نوه پیامبر(ص) همه ساله باشکال مختلف بعمل میآوریم. اجازه دهید با تأسف اذعان نمایم همانطوریکه همه مجالس خوشی و اندوه ما مسلمان ها با غلبه احساسات و عواطف و تشریفات در تخطی از روح تعالیم و اهداف اسلامی برگزار میشود این تخطی ها و خرافات در روح قیام آزاده مردان کربلا نیز تا حدی رخنه کرده. این دعاهاى مجرد و این آب پاشیدنها بالای قبور و این ناله و اندوه مجرد چقدر نهالهای آرزوی حسین را به ثمر رسانده و ما چقدر آموخته ایم و عبرت گرفته ایم، برای نسل جوان و آینده به غیر اینها چه را به میراث خواهیم سپرد؟

فکر میکنم در آموزش روح پیام این جان نثاران راه خدا و مردم کمتر تمرکز نموده ایم اگر قیام کربلا را یک آزمون خداوندی بدانیم و سعی و تلاش در جهت حفظ و استحکام و استقرار امن و ثبات مجدد نظام اسلامی که بدست و خون دل جد بزرگوار حسین و خون اصحاب، یاران و پیروان با وفا و صدیقش بناء نهاده شده به شمار آریم و یا اگر قیام کربلا را بزرگترین مرحله و صحنه نمایش درجه خلوص در پیشگاه خداوند و حمایت از عدالت و دین خدا بخوانیم و یا با حرف و شکل مناسب و زیننده ازین فداکاری، ایثار و از خودگذری ایشان بگوئیم، در فرجام آن بیک نقطه و فیصله و نتیجه متصل میثوبیم و آن اینکه اساسی ترین انگیزه قیام و شهادت امام و همزمانش به جز امتثال فرمان الهی و انجام رسالت و مسؤلیت ماموریت خویش در امر نجات و استخلاص جامعه از شر ظالمین و گمراهان چیز دیگری نبوده است.

همانطوریکه از حضرت حسین روایت است که میگفت: «قیام من قیام فردی و گروهی خاص جاه طلبانه، کامجو و آشوبگر و یا ستمگر نبوده، بلکه فی سبیل الله بخاطر تأمین خیر و رفاه خلق خدا و امت جدم بپا خاسته، اراده دارم امر به معروف و نهی از منکر نمایم و از سیرت جد و پدرم پیروی کنم.» بناءً چنین نیات و گفتار نشان میدهد که امام حسین نیت و گفتار خود را در میدان کربلا به اثبات رسانیده و جامعه عمل پوشانید. امام درفش جهاد و قیام را برای این بلند نکرد که قیمت خون و هستی همزمان امت واحد جدش بر اریکه قدرت تکیه زند و او امتیاز بیاندوزد و صاحب جاه و جلال شود، بلکه این قیام هدفی داشت پاک که از چشمه پاک و مقدس آب میخورد، هدفی که باید عدالت و انصاف، امن و رفاه، وحدت و همبستگی، اخوت و برابری، یکدلی و یکرنگی در پرتو ارزش های قانون آسمانی زمینگر شود و دوباره جان گیرد و تحرک یابد. حسین برای تحقق عقیده پاک و مقدس و آرمانهای والايش در راه تأمین و استحکام نظام اسلامی و ترد ظلم و بیداد و انحرافات و گمراهی، بر زندگی، هستی ارتباطات و وابستگی هایش یکسره خط بطلان کشید و مفهوم وسیع زندگی را تمام عیار و در عمل متجسم ساخت: «ما جان به فنا دادیم تا زنده شما باشید»

بلی! پیشینان حسن و حسین و همزمانش جانها و هستی های شیرین و لحظات خوش خود را فدا و ایثار کردند تا نه تنها شما ها و كافة امت اسلام زنده باشند بلکه از دیدگاه اسلام و قران که ناجی بشریت است خانواده بزرگ بشری از گمراهی و انحراف و بیعدالتی نجات یافته، در صلح و سلم و امن و رفاه زیست باهمی داشته باشند. بیایید ببینیم ما چقدر از مثال و تعالیم آیین حسین در راه خوشبختی و سعادت خود و همنوع خویش صادقانه در عمل بهره گرفته ایم روح پیام حسین را خوش و راضی نگه داشته ایم؟

خواننده گرامی! افغانها بیش از سی سال است که در آتش ظلم و بیداد یزید و یزیدیان چاکرمنش میسوزند و کشور شان به کربلای ثانی مبدل گردیده نمیتوان خاموش نشست و مهر سکوت بر لب نهاد. قیام تاریخی و فراموش ناشدنی کربلا درس نجات و مقاومت علیه مستکبرین به مظلومان را به یادگار گذاشته و اکنون نیز باید در برابر یزیدیان زمان و در میدان ها، قراء، کوچه ها و شهر و بازارهای خونین افغانستان باید با شمشیر حسین رزمید و به پا خاست. جای تعجب است که در کابل سوگواری حسین و قیام کربلا برگزار میشود و کسانی از جایگاه دولت و رهبر اشتراک و سخن رانی مینمایند، در حالیکه عملاً در رکاب امریکا و انگلیس، روس و سایر یزیدیان سرکش زمان قرار داشته و علیه مردم مظلوم افغان و علیه حسین و پیام رهروان قیام کربلا توطئه می چینند.

اگر اعمال و قتل و کشتار یزید و یزیدیان در دشت کربلا از لابلای تاریخ معلومات حاصل کرده ایم، اینها نه تنها با چنین حرکات دراماتیک و سینمایی خود معرف و رهروان قیام کربلا و حسینان نیستند، بلکه روی یزیدیان و هلاکو و تیمورلنگ و چنگیز و امثال آنها رانشسته اند. ما خود شاهدان عینی بی عفت کردن و تجاوز و سینه بریدن های زنان و دختران پاکدامن و میخ کوبیدن به سر انسانها و درد دادن انسانها در کانتینرها و قتل و کشتار بیشتر از شصت هزار شهریان بیگناه کابل هستیم و ایشان همین اکنون نیز میزبان و مجری گمراهی و بیعدالتی و مروج فرهنگ و کلتور گمراهان ضد حسین و آبا و اجداد حسین هستند. در واقع آبروی کربلائیان را نیز میخوانند به زمین بریزند و فدای خواسته های غلام منشانه خود بسازند. آیا در خدمت قرار گرفتن و سنگرداری و پیشستیانی از تطبیق پلانهای

استعماری و استثماري امریکاییان و صلیبیان و یزیدیان خون آشام منطقه و همجوار خیانت به داعیه حسین و کربلا نیست؟ و آیا رهبران تنظیمها و احزاب چپ و راست شیعه و تسنن هم اکنون در خدمت امریکا، روس، انگلیس و متحدان شان و بر ضد ملت خود در برابر دالر و چوکی سرهای حسینیان زمان را با تیغ یهود امریکا روس، انگلیس، پاکستان و ایران و غیره نمی برند و بر ضد اسلام در جهت مخالف دین جد بزرگوار حسین قرار نگرفته اند؟ آیا اسلام برای اینها همین درس را میدهد که وطن و مردم خود را به دالر به دشمنان بفروشند و بر آبروی اهل تشیع و تسنن افغانستان معامله نمایند. ایشان از داعیه اسلام و عاشورا همین ارمان و خصلت و ظن فروشی را آموخته اند؟ تعالیم اسلام و ارشادات قرآن و پیامبر بزرگوار و پیام شهیدان قیام کربلا ابدأ چنین درسی را نداده است که تحت فرمان یزیدیهای زمان بحیات ذلت بار غلامی و گمراهی و انجراف ادامه دهند. در حالیکه پیام اصلی حسین سرا پا درس بپا خیزی و قیام و انقلاب در برابر ظلم و استبداد و بیعدالتی است.

پایان

د پانو شمیره: له ۳ تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلپکني د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ